

տդ թաթախեմ սրտիս դոդի մեջ

Ու տեղը դնեմ,

Որ ինձ հասկանաս...

ՉԱՐ ԿԱՏԱԿ

Իմ կողքին Եիր երկար ժամանակ,

Ինձ համար, սակայն, չկայիր, ասես...

Երբ աչքերիդ մեջ տեսա սեր-կրակ,

Հանկարծ նոր միայն նկատեցի քեզ...

Եվ նոր հասկացա, որ սիրում ես ինձ.

Սրտումդ սիրո հրդեհ է ու բոց...

Ցանկացա հեռու պահել ինձ քեզնից՝

Սիրո նետերից մնալով անխոց...

Ցանկացա հեռվից խաղալ սրտիդ հետ՝

Իմ սիրտը քո դեմ պահելով միշտ փակ,

Ցանկացա դառնալ սիրտդ խոցող նետ,

Քեզ հետ պարզապես անել չար կատակ...

Եվ սկսեցի սեթևեթանքով

Քեզ հետ սեր խաղալ, ժայխոներ շաղել,

Հոգիդ ինենթացնել սիրո ոյութանքով,

ԱՎՃՈՎ աՆԵԼՈՎ՝ քո սիրտը դաղել...

ԽԵՆԹ քրջացի քո սիրո վրա՝

Այն համարելով անհույս, անզալիք...

Փո՞ւթ չԵ՝ թող սիրտդ սիրուց թրթռա՝

ԻՄ ՃԵՐԺԻՆ արդեն դարձած խաղալիք...

ԻՄ խաղով, սակայն, տարվեցի այնքա՞ն,

Այնքա՞ն ես մտա իմ կեղծ դերի մեջ,

Որ գլխի չընկա, չզգացի անզամ՝

ԵՌԲ կուլ տվեցի սիրո խայծն իմ մեծ...

Ես կուլ տվեցի իմ սիրո խայծը՝

Հայտնվելով իմ լարած թակարդում.

Ինձ գտավ սիրո հրդեհի կայծը...

ԵՎ իհմա ես եմ զօր-գիշեր արթուն...

Այ քեզ չար կատա՞կ... այսպես Էլ պատի՞ժ...

Հիմա իմ սիրտն է սիրուց նետահար...

Վառվելով սիրուց՝ խնդացի գիծ-գիծ.

Պետք չէր խաղ անել կրակի հետ չար...

ԱԿԱՍԱ

Ի՞նչ է ուզում սա,

Ի՞նչ է թոթովում.

Խեղդվում է անհույս

Հույզերի ծովում...

Իսկ ես ակամա

Լսում եմ անհույզ.

- Ինչ կուզես՝ ասա՛,

Բայց ինձ չե՞ս թովում...

ՀԵՌՎՈՒՄ՝ ԱՅՆՏԵՂ...

Արցունքներիս անձրևի մեջ,

Ծողերի մեջ ժայխներիս

Սպասումներն իմ սիրատենչ

ՈԲԵԿՎԵԼ ԵՆ լուռ... և, սիրելի՞ս,
Նայի՞ր, նայի՞ր... հեռվում՝ այնտեղ,
Կապել են ձիգ ու անընդմեջ
Հաղթանակի կամա՞ր շքեղ...

ԴՈՒ` ԱԼ ԾԱՂԻԿ

Դու ալ ծաղիկ՝ հեռվում վառվող,
Սիրտս զցած կարոտի դող՝
Բյուր սերերից շորորում ես,
Հույսերս դեռ օրորում ես...

Թվում է, թե կանչում ես ինձ,
ՈՇ, դու միայն տանջում ես ինձ.
Ինձ պես քանի՞ սիրտ ես վառել,
Որ ալ-կարմիր գույն ես առել...

ԱՀԱՌ ԹԵ ԻՇԶ

Ահա՛ թե ի՛նչ...
Դու Էլ փորձում ես ի՞նձ.
Ինչպես կաթն են փորձում
Եռացնելով,
Սուր-երկաթն են փորձում՝
Կեռացնելով,
Փորձում ինչպես լուսը,
Ինչպես գինին, կուսը...
Բայց փորձ չունես փորձի,

Որ վերածես գործի.

Երբ չգիտես,

Որ քո փորձի հերկում

Փորձըվում ես հենց դու՝

Սե՛րմը ինչպես...

ՆՈՎՆ ՊԵՍ

Ամառս հասել է նոան պես,

Նոան պես լցվել է արևով,

Հուսավառ տեսչերս հրակեզ

Ռծաղկում են երկնի տակ ալևոր:

Իմ սերը շիկնել է նոան պես,

Նոան պես վառվում է, փողփողում.

Ի՞նչ ձեռք է քաղելու այն, տեսնես,

Ո՞ւմ է հասնելու սերն իմ, ո՞ւմ...

Օ՛, բա՛խտ իմ, մի՛ եղիր դու դաժան,

Պահի՛ր չար աչքերից ինձ անտես.

ԹԵ ՄԻՏ ԳԱ ՍԻՐՈՒ ՃԵՌԾ ԱՆԱՐԺԱՆ՝

ԻՄ ՍԻՐՄԸ ԿԾԱՋԻ ՆՉԱՆ ՊԵՍ...

Ե՞ՐԲ Է ԳՎԼՈՒ

ԴՈՒ ԱՍԱԳԻՐ՝ Կզամ,

ԺԱՄԱՆԱԿԸ ԵՐԲ ԳԱ...

ՈՒ ԵՍ ՍՊԱՍԵցի:

ՍՊԱՍԵցի ԵՐԿԱՐ՝

ՀԱՎԱՏՈՎ ՄԻ ԻԱՄԱՌ,

ՍՊԱՍԵցի ԵՍ լուռ

ՈՒ ՄԻԱՅՆԱԿ,

Բյուր ԻՆՎՍԵՐ ՄԱՉԵցի,

ԿԱՄՔՍ ԵՍ ՄԱՉԵցի՝

ՊԱՏՐԱՍՏԵցի ԻՆԳՆԱԾ

ԻՄ ԻԱՎԱՏԻ ԻԱՄԱՐ

ՓՐԿԻՀ ԻԵՆԱԿ...

ՈՒ ԳԱՐՈՒՆՆԵՐ ԵԼԱՆ,

ՈՒ ԳԱՐՈՒՆՆԵՐ ԱՆԳԱՆ.

ԿԱՐՈՏՆԵՐՆ ԻՄ ՇՈԳԱԾ

ԴԱՐՁԱՆ ՄԱՆՉՈՂ ՄԻ ԻՆԼՐ

ՈՒ ԴԱՀԻճՆԵՐ ԴԱՐՁԱՆ...

ԺԱՄԱՆԱԿՆԵՐ ԵԼԱՆ,

ԺԱՄԱՆԱԿՆԵՐ ԱՆԳԱՆ...

ԻՆԿ ԴՈՒ ՀԵԼԱՐ...

ՉՈՐԱՆՈՒՄ Է ԱՐԴԵՆ

ԻՄ ԻՆՎՍԵՐԻ ԱԿԸ...

Ժամանակն է, կարծեմ,

Իմանալու.

Ոգալուդ ժամանակը

Ե՞րբ է գալու...

ԱՅՍ ՃԱՄՓԱՆ

Քեզ ինձնից սա՛ է տարել՝

Այս ճամփան անխիղճ, ոլոր-մոլոր,

Իր վրա աչքս մարել,

Նազում է իմ դեմ՝ օրոր-շորոր...

Քեզ հետո ինձ մոտ բերեց

Այս ճամփան աննինջ, ոլոր-մոլոր...

Սրտիկս նրան ներեց.

Վերջապես բացվե՛ց բախտս խոլոր...

ՄԱՅՐՍ

Մայրս՝ ձեռնբաց ու բարի մի կին,

Կյանքում նեղացրած չկա ոչ մեկին...

Կիյուրընկալի՝ ով էլ մեր տուն գա,

Իրեն կնեղի, օթևան կտա,

Հյուրին՝ միշտ չորը, իսկ իրեն՝ թացը.

Ո՞վ ասես, որ չի կիսել մեր հացը...
Իր թշնամին Ել թե դուռը բացի,
Մայրս շուտափույթ սուփրան կգցի...
Միայն մի անգամ, այ ապշելու բան,
Մայրս չգցեց մեր նախշուն սուփրան...
Հետո իմացա՝ հյուրերն այդ օտար
Հարսնախոս Եին եկել ինձ համար...

ՊԱՏԱԽԱՆԱԾ Ո՞Վ ՊԻՏԻ ՏԱ

Այս չծաղկած, այս չբացված,
Այս չբուրած ծաղիկների
Պատասխանը ո՞վ պիտի տա:
Այս չգրված, չհասկացված,
Կյանք չմտած տաղիկների
Պատասխանը ո՞վ պիտի տա:
Այս մանրատված, կյանքի ցրած

Ռժամանակի, նաև սրա՝
Պատասխանը ո՞վ պիտի տա:
Եվ իմ չապրած, այս կորցրած,

Անսեր անցած, անսեր օրվա

Պատասխանը ո՞վ պիտի տա:

ԱԶԹՍ ՓԱԿԵՄ-ԲԱՑԵՄ

Աչքս փակեմ-բացեմ՝

Քեզ տեսնեմ իմ կողքին,

Ինձ տեսնեմ քո շողքին,

Ինձ զգամ ես լոկ կին...

Աչքս փակեմ-բացեմ՝

Բռնես դու իմ ձեռքը,

Փակվի հոգուդ վերքը,

Լսեմ սրտիդ երգը...

Աչքս փակեմ-բացեմ՝

Գտնեմ ինձ քո սրտում,

Գտնեմ ինձ քո գրկում,

Զգամ սերդ մրոկուն...

Աչքս փակեմ-բացեմ՝

Ընդմիշտ իմը լինես,

Ընդմիշտ դու ինձ սիրես,

Ընդմիշտ դու ինձ տիրես...

Աչքս փակեմ-բացեմ՝

Ես լինեմ քո վանքը,

Դու լինես իմ կյանքը,
Իմ սեր-կախարդանքը...

Աչքս փակեմ-բացեմ,
Աչքս փակեմ-բացեմ...
Լուծվի շատ մեծ մի հարց.
Ապրեմ աչքս միշտ բաց...

ՈՏՐԻՈԼԵՏ -1

Սերն անմահական, անուշ աղբյուր է.
Այն հագեցնում է ծարավը կյանքի,
Աստծո պարզեց, Է, օրինակը է անգին...
Սերն անմահական, անուշ աղբյուր է:

Հրաշք է սերը, հեքիաթ-համբույր է,
Ճշմարիտ սերը վեմն է սխրանքի...
Սերն անմահական, անուշ աղբյուր է.
Այն հագեցնում է ծարավը կյանքի...

ՏՐԻՈԼԵՏ - 2

Հիմա երևի քնած ես մո՛ւշ-մո՛ւշ,
Ծուրթերիդ՝ ժպիտ անհմանալի,
Երազ ես տեսնում դու զարմանալի.
Հիմա երևի քնած ես մո՛ւշ-մո՛ւշ:

Չո սրտի համար գիշերով այս ուշ

Որոնում եմ ես հրաշք բանալի...

Հիմա երևի քնած ես մո՛ւշ-մո՛ւշ,
Ծուրթերիդ՝ ժպիտ անհմանալի...

ՏՐԻՈԼԵՏ - 3

Այնքա՞ն լավ ես դու ինձ միշտ հասկանում,
Թեև դու ինձնից մեծ ես տարիքով,
Ասես, հոգիս ես կարդում քո հոգով.
Այնքա՞ն լավ ես դու ինձ միշտ հասկանում:

Չո Ներկայությամբ վիշտս է չքանում,

Եվ սիրտս է լցվում ինքնաբուխ երգով...

Այնքա՞ն լավ ես դու ինձ միշտ հասկանում,
Թեև դու ինձնից մեծ ես տարիքով:

ՏՐԻՈԼԵՏ - 4

Ասա այս օրն է, որին սպասել եմ վաղուց,
Երազանքիս շթեղ գորգն եմ փոել ճամփին,
Հեծյալ կարոտն է իմ եղել սրտիս թամբին...
Սա այս օրն է, որին սպասել եմ վաղուց:

Առանց քեզ իմ սիրտը մուռ Եր՝ ինչպես մի խուց,
Բախտի արևին Էլ, չԵ՛, չԵր տալիս նա գին...
Սակայն օրն է, որին սպասել եմ վաղուց,
Երազանքիս շթեղ գորգն եմ փոել ճամփին...

ՏՐԻՈԼԵՏ - 5

Եվս մի քանի ժամ և կբացվի լուսը,
Արփին կցոլցլա կարոտներիս կայմին.
Գուցե թե խաղաղվի հույզերիս խոլ քամին...
Եվս մի քանի ժամ և կբացվի լուսը:

Առագաստն է բացել իմ ճեպընթաց հուսը.

Ինձ է թովում սիրո սիրենյան երգն այն իին.

Եվս մի քանի ժամ՝ և կբացվի լույսը,

Արփին կցոլցլա կարոտներիս կայմին...

ՏՐԻՈԼԵՏ - 6

Գարնան այս օրն եմ ես օրինաբանամ,

Որ քեզ նվիրեց աշխարհին և ինձ...

Սիրտս թևեր է առել ծիծառից.

Գարնան այս օրն եմ ես օրինաբանում:

Մինչ դա ուրիշի նազերն ես տանում,

Ես, ցավս զսպած, ժպտում եմ և ի՞նչ...

Գարնան այս օրն եմ լուռ օրինաբանում,

Որ քեզ նվիրեց աշխարհին և ինձ...

ՏՐԻՈԼԵՏ - 7

Իմ կարոտն է նվում իոգնած ու տանջահար՝

Կանգնած ծանոթ ցավի հյուրընկալ տան շեմին...

ԱՎՐՈՒՆՔՆԵՐՈՎ բացած շավիղն է արդեն հին.

Իմ կարոտն է նվում հոգնած ու տանջահար:

Ցավի տան կիկլոպաչք լուսամուտն է խավար.

Ո՞ւր եր՝ ցավն իր տանը չիներ այս ժամին...

Իմ կարոտն է նվում հոգնած ու տանջահար՝

Կանգնած ծանոթ ցավի հյուրընկալ տան շեմին...

ՏՐԻՈԼԵՏ - 8

Ես դուրս եկա փողոց: Դրսում ծյուն եր գալիս:

Ցուրտ եր: Մարմինս փշաքաղվեց...

Զյունն ինձ վրա ել անձայն մաղվեց:

Ես դուրս եկա փողոց: Դրսում ծյուն եր գալիս:

Խիղճս մինչև այսօր հանգիստ ինձ չի տալիս.

Չո լքված տեսքից սիրտս դաղվեց...

Ես դուրս եկա փողոց: Դրսում ծյուն եր գալիս:

Ցուրտ եր: Մարմինս փշաքաղվեց...

ՏՐԻՈԼԵՏ - 9

Գիտեմ՝ հիմա տառապում ես ինձնից բաժան,

Վայրկյաններն ես աղում-մաղում, դարձնում փոշի.

Սպասումի օրն այս կենվոր Ե՞րբ կքոչի...

Գիտեմ՝ հիմա տառապում ես ինձնից բաժան:

Սիրո հանդեպ, ա՛խ, մենք շատ ենք խիստ ու դաժան.

Չենք թողնում, որ ի լուր մարդկանց սիրտը խոսի...

Գիտեմ իիմա տառապում ես ինձնից բաժան,

Վայրկյաններն ես աղում-մաղում, դարձնում փոշի...

SՐԻՈԼԵՏ - 10

Վերադարձդ ես զգում եմ հեռվից հեռու,

Ինչպես գարնան գալուստը պերճ՝ արթշիռ բույրից,

Ինչպես այդի գարթոնքն ալվան՝ լույս ու թույրից.

Վերադարձդ ես զգում եմ հեռվից հեռու:

ՈԵՎ ինքս ինձ, սեր իմ, արդեն ԵԼ չեմ ներում,

Որ չեմ փախչում մենակյացիս սևսուգ խույրից...

Վերադարձդ ես զգում եմ հեռվից հեռու,

Ինչպես գարնան գալուստը պերճ՝ արթշիռ բույրից...

SՐԻՈԼԵՏ - 11

Դու ինձ մոտ նստած՝ քեզ չեմ նկատում,

Երազականերն իմ հաղթեցին քեզ...

Սիրտս հագել է պատյան անկեզ.

Դու ինձ մոտ նստած՝ քեզ չեմ նկատում:

Քեզ ոչ սիրում եմ և ոչ ել՝ ատում,

Ե՛լ չեմ խենթանում առաջվա պես.

Դու ինձ մոտ նստած՝ քեզ չեմ նկատում,

Երազականերն իմ հաղթեցին քեզ...

SՐԻՈԼԵՏ - 12

Որտե՞ղ ես հիմա դու, ո՞ր տանը, ո՞ր ճամփին...

Իսկ սի՞րտդ... դու գիտե՞ս՝ վաղո՞ւց ե նա ինձ մոտ՝

Դարձած խինդ, համակ սեր, դարձած երգ ու կարոտ...

Որտե՞ղ ես հիմա դու, ո՞ր տանը, ո՞ր ճամփին...

Զահավառ ցնծում ե մենության դյակն իմ

Դարպասն իր լայն բացած դարձի դեմ քո ծանոթ...

Որտե՞ղ ես հիմա դու, ո՞ր տանը, ո՞ր ճամփին...

Իսկ սի՞րտդ... դու գիտե՞ս՝ վաղո՞ւց ե նա ինձ մոտ...

SՐԻՈԼԵՏ - 13

Այսօր գալու ես դու քո հեռվից,

Սիրտս թռչում ե քեզ ընդառաջ,

Շուրջին ծիծաղ է, սիրո հառաչ.

Այսօր գալու ես դու քո հեռվից:

Կարոտն, ուր որ է, կսպառի ինձ՝

Ռթողնելով ինձնից սիրո մի կանչ.

Այսօր գալու ես դու քո հեռվից,

Սիրտս թռչում ե քեզ ընդառաջ...

ՏՐԻՈԼԵՏ - 14

Հեռվում են արդեն օրերն անուշ,

Հեռվում են արդեն գգվանք ու սեր,

Իմ մեջ ծխում են պատիր հոգսեր.

Հեռվում են արդեն օրերն անուշ:

Անցյալն է թողել հուշեր անփուշ,

Սիրտն իմ վառել է զվարթ լուսեր...

Հեռվում են արդեն օրերն աև